

Η περιγραφή του τρόπου, με τον οποίο σκοτώθηκε ο Ετεοκλής ήταν ένα ακόμα μήνυμα για το ποιος είναι ο «κακός» στις «Φοίνισσες» του Ευριπίδη: Ακόμα δεν είχε ξεψυχήσει ο αδελφός του κι ο Ετεοκλής έσπευσε να του πάρει τα όπλα, λάφυρα της νίκης του, ανάληγτος ως το τέλος. Όμως τα δεινά δεν είχαν τελειώσει. Η Ιοκάστη και η Αντιγόνη έφτασαν καθυστερημένα στον τόπο της μοιραίας μονομαχίας. Η Ιοκάστη είδε τα παιδιά της να ξεψυχούν μπροστά στα μάτια της. Άρπαξε ένα από τα σπαθιά και το έμπηξε στον λαιμό της. Έπεσε κι αυτή νεκρή πλάι τους.

Οι αντίπαλοι άρχισαν να λογομαχούν, ποιος από τους δυο νεκρούς ήταν ο νικητής. Οι Θηβαίοι έλεγαν ο Ετεοκλής, οι άλλοι ο Πολυνείκης. Κατέληξαν ότι νικητής δεν υπήρχε, καθώς και οι δυο μονομάχοι είχαν σκοτωθεί. Επομένως, η μάχη συνεχιζόταν. Οι Αργείοι κινήθηκαν να πάρουν τα όπλα τους. Όσο η μονομαχία συνεχιζόταν, οι Θηβαίοι κάθονταν πάνω στις ασπίδες τους: Είχαν τα όπλα τους. Ρίχτηκαν στους ανυπεράσπιστους Αργείους και τους πετσόκοψαν. Οι Αργείοι οπισθοχώρησαν, ενώ οι Θηβαίοι άρχισαν την λαφυραγωγία. Κάποιοι απλά μετέφεραν τα κουφάρια των νεκρών στην πόλη. Ανάμεσά τους και η Αντιγόνη που, με την βοήθεια στρατιωτών, κουβάλησε στη Θήβα τα πτώματα των αδελφών της και της μάνας της.

Κατά τον Ευριπίδη στις «Φοίνισσες», τότε ήταν που εξορίστηκε ο Οιδίποδας καθώς ανέλαβε ο Κρέοντας. Όμως, έξω από τα τείχη, ο κίνδυνος εξακολουθούσε να παραμονεύει για την Θήβα. Ο Άδραστος δεν είχε αποχωρήσει. Κι ο φοβερός Τυδέας απειλούσε ακόμα. Κι ο Αμφιάραος, κατά τα όσα ο ίδιος είχε προμαντεύσει, έπρεπε να πεθάνει. Ως την ώρα, από τους Επτά είχαν σκοτωθεί ο Πολυνείκης (από τον Ετεοκλή), ο Καπανέας (από τον Δία) και ο Παρθενόπαιος (από τον Περικλύμενο), αν και κάποιες ισχυρές εκδοχές επέμεναν ότι ο γιος της Αταλάντης ζούσε ακόμα.

Με αρχηγό τον Κρέοντα, οι Θηβαίοι ρίχτηκαν στους Αργείους. Ή μήπως η τελική μάχη ήταν απλά η συνέχεια εκείνης που ακολούθησε τον αλληλοσκοτωμό των δυο αδελφών; Δεν έχει σημασία. Οπωσδήποτε, είχε έρθει η ώρα να γραφεί το έπος των τεσσάρων ηρώων γιων του Αστακού, μιας από τις αντίπαλες του Τυδέα οικογένειες στην αρχαία πάλη για την εξουσία στη Θήβα: Ο Αμφίδικος (ο Πausανίας τον λέει Ασφόδικο) πρόλαβε τον Παρθενόπαιο και τον σκότωσε, αφαιρώντας την δόξα από τον Περικλύμενο, στον οποίο επιφυλάχτηκε να συνδεθεί με το τέλος του Αμφιάραου. Ο Ίσμαρος σκότωσε τον Ιππομέδοντα. Ο Λεάδης σκότωσε τον Ετέοκλο. Ο περίφημος από τους τέσσερις, ο Μελάνιππος (ο «μαύρο άλογο», αναγωγή στον Ποσειδώνα), πρώτα σκότωσε τον Μηκιστέα, αδελφό του Άδραστου, κι έπειτα συγκρούστηκε με τον φοβερό Τυδέα, τον ευνοούμενο της Αθηνάς.

(τελευταία επεξεργασία, 3 Δεκεμβρίου 2021)